

АТОМНИК АУКРАЇНИ

№6 (1053) 11 лютого 2021 року
Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ
ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ЗБЕРЕГТИ ДЕРЖАВНЕ СТРАТЕГІЧНЕ ПІДПРИЄМСТВО

Проблеми ДП «СхідГЗК» потребують термінового вирішення

8 лютого відбулося розширене засідання профкому Новокосятинської шахти за участю голови Атомпрофспілки Валерія Матова. У засіданні брали участь т.в.о. голови профкому ДП «СхідГЗК» Андрій Карпов та керівники першох інших шахт: голова профкому Смолинської шахти Володимир Миронов, голова профкому Інгульської шахти Михайло Мельник, а також юрист ЦК Атомпрофспілки Ігор Охріменко, профспілковий актив трьох шахт державного підприємства «Східний гірничо-збагачувальний комбінат».

Під час обговорення дійшли висновку, що без прийняття термінових додаткових стабілізаційних заходів комбінат через фінансову неспроможність не зможе продовжувати свою виробничу діяльність: у разі зупинки виробництва запустити його буде практично неможливо. І що з метою запобігання подальшій його руйнації необхідне включення ДП «СхідГЗК» до складу ДП НАЕК «Енергоатом», на що сподіваються працівники і профком Новокосятинської шахти.

Проте керівництвом СхідГЗК таке рішення підтримується недостатньо, що спричинює недовіру членів трудового колективу до реальних намірів адміністрації стосовно майбутнього комбінату. На засіданні було прийнято рішення звернутися до Східної об'єднаної організації профспілки і керівництва Атомпрофспілки для більш активного лобювання вирішення питання ДП «СхідГЗК».

Наступного дня, 9 лютого, відбулася зустріч Голови Атом-

профспілки Валерія Матова та народного депутата України Сергія Нагорняка з головою Кіровоградської облдержадміністрації Андрієм Назаренком. Вони разом здійснили поїздку на Інгульську шахту, провели засідання за участю генерального директора ДП «СхідГЗК» Антона Бендика, керівників підрозділів комбінату, представників трудового колективу.

Прес-служба Атомпрофспілки
(Детальніша інформація буде)

ПРОФСПІЛКОВИЙ ЛІДЕР У ТРУДОВОМУ КОЛЕКТИВІ

Успіх — в активності

Здається, інженера з метрології служби головного метролога Людмилу Шилкову знають усі. Мабуть, завдяки її високій активності, невичерпній енергії та творчій завзятості. А ще вона 38 років працює на Запорізькій АЕС.

— Пані Людмילו, ваша відданість професії яскраво відображається в праці, в творчості... Чим це можна пояснити?

— Мабуть, спадковістю. Я виросла в родині енергетиків. Дід працював на Придніпровській ТЕС, а батьки — на Запорізькій ТЕС. Завдання енергетиків, у мене розуміння, виробляючи тепло та світло, забезпечувати комфорт і затишок у наших оселях. Тому я усвідомлено обрала цю цікаву професію, тепер продовжую династію енергетиків і мій син.

— Ваш стаж в атомній енергетиці 38 років. А чим вам запам'яталися ваші перші трудові будні?

— Одразу після закінчення Придніпровського енергобудівельного технікуму у червні 1982-го я повернулася в Енергодар і вже з серпня як молодий фахівець почала працювати на Запорізькій АЕС. Масштаби промислового майданчика мене вразили. І було багато молоді, яка їхала сюди з різних куточків Радянського Союзу.

Спочатку працювала електрослюсарем ЦТАВ. Моє робоче місце знаходилося у невеличкому приміщенні неподалік Управління будівництва. Я вивчала документацію на обладнання, навчилася друкувати на машинці та грамотно складати технічні документи. А поруч були колеги, яких сміливо можна назвати наставниками, бо вони ніколи не відмовляли в допомозі. Це — начальник ЦТАВ Дмитро Олександрович Волоніхін, його заступник Олексій Михайлович Позигун, інженер з питань метрології Тамара Михайлівна Прасолова. Ці люди вразили мене своїм творчим ставленням до виконання завдань, зацікавили та надихнули, як виявилось,

на довгі роки праці в атомній енергетиці.

У 1987 році я вже працювала в лабораторії метрології. Спочатку техніком, а після закінчення Харківського інженерно-педагогічного інституту — інженером.

— Тридцять три роки у службі головного метролога!

— Так. Самій не віриться, бо так швидко вони промайнули. СГМ — мій рідний підрозділ. Я пишаюся, що метрологічна служба Запорізької АЕС є найкращою в Україні з багатьох показників. За весь час роботи я жодного разу не пошкодувала, що працюю метрологом. Опанувала й виконую калібрування та перевірку засобів виміральної техніки (ЗВТ), що входять у системи, важливі для безпеки основного технологічного устаткування підприємства, особливо точних, а також нових типів ЗВТ при модернізації енергоблоків. Виконую атестацію випробувального обладнання, що експлуатується у підрозділах. Намагаюся сумлінно ставитися до своїх обов'язків щодо метрологічного забезпечення засобів виміральної техніки параметрів витрати, тиску та рівня (ВТР).

(Закінчення на 2-й стор.)

ЯДЕРНА ГАЛУЗЬ, ЯКА ЗДАТНА ВРЯТУВАТИ УКРАЇНСЬКУ ЕКОНОМІКУ

«Атомний криголам» для вітчизняного енергоринку: результати роботи «Енергоатома» за 2020 рік

Аналізуючи фінансові та нефінансові результати діяльності НАЕК «Енергоатом» за минулий рік, з'ясуємо, чому сталий розвиток оператора чотирьох діючих АЕС має стратегічне значення для держави.

Незалежно від пори року, погоди та цінних коливань на світовому ринку вуглеводнів, понад 50% потреби України в електроенергії закривають вітчизняні АЕС. Для атомної генерації не потрібні ні вітер із сонцем, ні спеціальні формули на кшталт «Роттердам+». А помірні ціна атомної кіловат-години давно лишається тим запобіжником, що утримує тариф на електроенергію для населення на прийнятному рівні.

Та попри це, протягом минулого року ми спостерігали за тим, як НАЕК «Енергоатом» потерпала від тиску «рідного» Міністерства енергетики, що з квітня почало штучно обмежувати виробництво атомної електроенергії — на користь зростання часток теплової та «зеленої» генерації. До того ж минулого року загальна сума заборгованості енергоринку перед «Енергоатомом» сягнула «рекордної» позначки. Та хоч як дивно, водночас 2020-й став знаковим для майбутнього ядерно-енергетичної галузі: було завершено кілька стратегічних для держави проєктів та відновлено роботу з будівництва 3-го і 4-го енергоблоків Хмельницької АЕС.

Але тільки-но температура повітря впала до мінус 10, а на складах теплових електростанцій раптово виник дефіцит вугілля, як про атомну енергетику знову згадали. Тож саме зараз маємо нагоду розібратися, чим є для України «Енергоатом» — сезонним «обігрівачем» або ж стратегічно важливим для держави підприємством. І допоможуть нам у цьому результати вкрай непростого минулого року. Цифри, як відомо, річ уперта.

ГРА БЕЗ ПРАВИЛ

Ключовою проблемою для роботи «Енергоатома», що стабільно забезпечує від 50 до 55 відсотків загального обсягу всієї електроенергії, яку споживає наша країна, 2020 року стало навмисне розбалансування ринку. Раніше тариф на відпуск виробленої атомними станціями електроенергії встановлювала виключно Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (НКРЕКП). Заввичай він на лічені копійки перевищував собівартість виробництва атомної енергії. Саме з таким «тарифом виживання», що становив майже 57 коп. за один кВт-год., «Енергоатом» увійшов до нового ринку, який запрацював у липні 2019 року. За такою ціною НАЕК мала відпускати спочатку 90%, а згодом 85% виробленої продукції держпідприємству «Гарантований покупець» (ГарПок) у рамках покладання спеціальних

обов'язків (ПСО) з метою забезпечення населення доступною електроенергією. Але в положенні Кабміну про спецобов'язки сказано, що вони покладаються «для забезпечення загальноосупільних інтересів у процесі функціонування ринку електричної енергії», відтак постає запитання: хто, як не держава, має захищати суспільні інтереси? (Продовження на 2-й стор.)

ТВОРЧА МОЛОДЬ АТОМПРОФСПІЛКИ

Нагороди за перемогу у фотоконкурсі

Працівників Рівненської АЕС нагороджено грамотами, подарунками та грошовими преміями за перемогу та участь у VI фотоконкурсі Організації молоді Атомпрофспілки.

Нагороди вручив заступник генерального директора з персоналу РАЕС Ігор Вітковський, голова профкому підприємства Іван Мельник та голова організації молоді ППО ВП РАЕС Євген Бураков.

Нагадаємо, що на розгляд журі конкурсу креативні фаворити РАЕС надали 28 фоторобіт. Відтак світлина «Вона ніколи не спить» водія транспортного цеху Владислава Верби завоювала почесне друге місце у номінації «Е=mc²», а фотографія «В гостях у колеги» та «Спорт — це рух, рух — це життя» слюсаря

цеху теплової автоматики і вимірювань Станіслава Харечка здобули призи глядацьких симпатій одразу у двох номінаціях «Енергія молоді — 20 років ОМА» та «Atom-covid-2019». Додатковими призами та грамотами зачу-

дові кадри, котрі увійшли до настільного річного календаря Атомпрофспілки, нагороджено Віту Нишкалюк, Ігоря Головача, Вікторію Шейкіну, Наталію Ланецьку-Колбун та Юлію Кулаєву. Як зазначає Євгеній Бураков,

фотороботи працівників РАЕС у подальшому експонуватимуться під час проведення чергових заходів Організації молоді Атомпрофспілки. Цьогоріч партнером конкурсу став «Енергоатом».

